

Sygn. akt VI K 1344/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, Wydział VI Karny

w składzie następującym:

Sędzia: SSR Daniel Jurkiewicz

Protokolant: Sekr. Sąd. Katarzyna Pawłowska

w obecności prokuratora ----

po rozpoznaniu w dniu 12.03. i 16.05.2018 r. w P. na rozprawie

sprawy karnej **D. M. (1)**

ur. (...) w P.

syna M. i I. zd. M.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 12 września 2017r do 03 października 2017r w L. w markecie „P.

i P.” działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 22 paczek kawy J. K. 500 g o wartości 461,78zł oraz 4 paczek kawy J. K. o wadze 200g wartości 87,96zł powodując łącznie straty w wysokości 549,83zł na szkodę marketu (...)

tj. o przestępstwo z art. 278 §1 kk w zw. z art. 12 kk

1. Uznaje oskarżonego **D. M. (1)** za winnego czynu opisanego wyżej, z tą zmianą, iż przyjmuje, że łączna wysokość strat wynosiła 549,74 zł., tj. przestępstwa z art. 278 §1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 §1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 46 §1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. w P. kwoty 549,74 zł (pięćset czterdzieści dziewięć złotych siedemdziesiąt cztery grosze).

3. Na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca dowód rzeczowy w postaci płyt CD na k. 37 akt na rzecz podmiotu uprawnionego tj. sklep (...) ul. (...) w L..

4. Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w P. na rzecz adw. M. P. kwotę 516,60 zł tytułem zwrotu kosztów obrony oskarżonego z urzędu.

5. Na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 83 nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 12.09.2017 r. J. S. pracowała w sklepie (...) w CH P. L. przy ul. (...). J. S. jest tam kierownikiem zmiany i w ma wiele obowiązków do wykonania i przemieszcza się przez cały czas po sklepie. Pracował tam wtedy również T. S., który jest pracownikiem ochrony w (...) a miejscem wykonywania przez niego pracy jest sklep (...). Do jego obowiązków należy ochrona sklepu oraz dodatkowo prace związane z uruchomieniem obiektu. W dniu 12.09.2017 r. ok. godz. 18:00 do sklepu szybkim krokiem przez linię kas wszedł młody mężczyzna ubrany był w szarą bluzę z długim rękawem, obuwiu sportowe, spodnie $\frac{3}{4}$ jasnego koloru i z czapką z daszkiem., który miał ok. 23 lat i ukradł 10 kaw J. K. (mielonych o wadze 500 g każda), które były na regale sklepowym a następnie schował je do przygotowanej siatki, po czym oddalił się w kierunku kas. Mężczyznę tym był oskarżony D. M. (1). T. S. chodząc po sklepie zauważył brak dużej ilości kawy więc zgłosił to kierownikowi zmiany J. S., która sprawdziła na monitoringu sklepu, iż faktycznie doszło do kradzieży kaw J. K..

Następnego dnia tj. 13.09.2017 r. T. S. poszedł po wózki ponieważ zabrakło ich na sklepie, kiedy wrócił został poinformowany, że młody chłopak z tatuażem na szyi dokonał kradzieży 12 kaw J. K. (mielonych o wadze 500 g każda), które stały przy wejściu do sklepu jako produkty promocyjne. T. S. poszedł sprawdzić zapis z monitoringu. Na nagraniu z monitoringu widać jak ok. godz. 20:57 r. do sklepu wszedł mężczyzna i trzymając 12 opakowań kawy wybiegł ze sklepu. Jak się okazało była to ta sama osoba, która dzień wcześniej w tym samym sklepie dokonała kradzieży i był nim oskarżony D. M. (1). Łączna wartość skradzionych 22 kaw wynosiła 461,78 zł.

W dniu 3.10.2017 r. ok. godz. 14:30 I. N. widziała jak młody mężczyzna z tatuażem na szyi ukradł 4 paczki kawy J. K. o wadze 200g, wartości 87,96 zł i wybieg ze sklepu i skierował się do wyjścia. I. N. zgłosiła ten fakt ochronie, która poszła obejrzeć monitoring. Mężczyznę tym okazała się oskarżony D. M. (1).

Po obejrzeniu monitoringu ustalono z pracownikami z pracownikami ochrony (...), iż sprawcą tych kradzieży był oskarżony D. M. (1), który był im znany albowiem wcześniej dokonywał kradzieży w sklepie (...), który ochraniają.

Oskarżony D. M. (1) na 25 lat, jest kawalerem i nie posiada nikogo na utrzymaniu. Oskarżony posiada wykształcenie podstawowe, utrzymuje się z zasiłku dla bezdomnych w kwocie 340 zł, również rozpoczął pracę. Oskarżony był uprzednio karny:

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 11.08.2011r., sygn. akt VI K 1105/11, za przestępstwo z art. 288 § 1 kk na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie, naprawienie szkody, postanowieniem z dnia 08.03.2012 r. karę ograniczenia wolności zmieniono karę zastępczą 180 dni pozbawienia wolności, postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 12.12.201 r. udzielono zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego, w dniu 11.05.2013r. wykonano zastępczą karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pile z dnia 27.10.2011r., sygn. akt II K 933/11, za przestępstwo z art. 278 § 3 kk, na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 17.07.2012 r. karę ograniczenia wolności zamieniono na karę zastępczą 50 dni pozbawienia wolności, postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 12.12.2012r. udzielono zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego, w dniu 11.05.2013r. wykonano zastępczą karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego;

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 8.11.2016r. , sygn. akt VI K 869/16, za przestępstwo z art. 297 § 1 kk w zw., z art., 13 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 8 miesięcy

pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres 2 lat tytułem próby, dozór kuratora, zobowiązanie do informowania kuratora o przebiegu okresu próby;

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 21.03.2017r., sygn. akt VI K 265/17, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, naprawienie szkody w kwocie 690 zł na rzecz pokrzywdzonego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- wyjaśnień oskarżonego D. M. (1) (k59-59v)

- zeznań świadków: A. G. (k. 2-3), J. S. (k.7-8), I. M. (k.9-10), T. S. (k. 28-29)

- dokumentów: notatki urzędowej (k. 1, 12,), protokołu zatrzymania D. M. (1) (k.13), oświadczeń (k. 15, 20, 21), karty karnej (k.24-26, 31-33), protokołu oględzin płyty CD (k.35-36), płyty CD (k.37), karty informacyjnej leczenia szpitalnego (k.57-28),

-opinii sądowej psychiatryczno- psychologicznej (k.73-78).

Oskarżony D. M. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i składał wyjaśnienia. Na rozprawie głównej w dniu 12.03.2018 wyjaśnił, iż pogubił się w życiu, a kradł aby mieć za co żyć.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego D. M. (1) zasługują na wiarę albowiem oskarżony przyznał się do winy, co zostało potwierdzone zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków A. G., J. S. i T. S. oraz zebrany materiałem dowodowym a w szczególności protokołu oględzin płyty CD (k. 35-36)

Sąd nie znalazł również żadnych powodów aby kwestionować z urzędu wiarygodność zeznań świadków ***A. G., J. S. i T. S.*** – pracowników sklepu Osoby te nie były naoczными świadkami zdarzeń objętych aktem oskarżenia, a jedynie składały zeznania na okoliczności ujawnienia kradzieży oraz wysokości powstałych strat. Ich zeznania są jasne i logiczne, szczegółowe, nie budzą najmniejszych wątpliwości w świetle zasad doświadczenia życiowego. Zeznania świadków korelowały z protokołami oględzin monitoringu, nie były w jakimkolwiek zakresie podważane przez strony postępowania, a co za tym idzie w pełni zasługiwały na przymiot wiarygodności.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka ***I. M.*** – matki oskarżonego – jednak zeznania tego świadka nic nie wniosły do sprawy.

Przydatna dla sprawy była sporządzona w toku postępowania opinia sądowo psychiatryczna – psychologiczna z dnia 21.04.2018 r. sporządzona przez dr n. med. G. B., psychologa klinicznego mgr K. J. i psychiatrę E. P.. Z opinii tej wynika, że u oskarżonego D. M. (1) nie rozpoznano choroby psychicznej. Rozpoznaniu u niego sprawność intelektualną na poziomie pogranicza upośledzenia umysłowego i normy, uzależnienie od substancji psychoaktywnych z przebyłym epizodem objawów psychotycznych oraz zaburzenia osobowości. Stwierdzone u D. M. (1) zaburzenia tempore criminis nie zniosły i nie ograniczyły jego zdolności do rozumowania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Dla prawidłowego funkcjonowania opiniowanego w przyszłości w zgodzie z normami prawnymi niezbędne jest przestrzeganie przez niego bezwzględnej abstynencji od alkoholu i substancji psychoaktywnych oraz leczenie odwykowe. Na obecnym etapie najważniejszym będzie stacjonarny ośrodek terapii uzależnień typu MONAR. Z opinii wynika również, iż w aktualnym stanie zdrowia oskarżony może uczestniczyć w postępowaniu sądowym. Rozumie toczący się proces, z uwagi na obniżoną sprawność intelektualną będzie potrzebował pomocy obrońcy. Poza tym nie stwierdzono psychologicznych powodów do kwestionowania poczytalności in tempore processus i badania udziału w postępowaniu w charakterze podejrzanego, oskarżonego i w każdym innym charakterze.

Za wiarygodne Sąd uznał zgromadzone w toku postępowania **dowody z dokumentów**. Wskazane dowody zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby oraz w zakresie ich kompetencji. Prawdziwości omawianych dowodów nie kwestionowała żadna ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw by uczynić to z urzędu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Oskarżony D. M. (2) stanął pod zarzutem tego, iż: iż w okresie od 12 września 2017r do 03 października 2017r w L. w markecie „P.

i P.” działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 22 paczek kawy J. K. 500 g o wartości 461,78zł oraz 4 paczek kawy J. K. o wadze 200g wartości 87,96zł powodując łącznie straty w wysokości 549,74zł na szkodę marketu (...) tj. o przestępstwo z art. 278 §1 kk w zw. z art. 12 kk

Przeprowadzone postępowanie dowodowe doprowadziło Sąd do przekonania, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. polega na zabranii w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej. Zabór rzeczy oznacza wyjęcie jej spod władztwa osoby uprawnionej i objęcie we władanie przez sprawcę. Wyjęcie rzeczy spod władztwa następuje wbrew woli osoby uprawnionej. Sprawca kradzieży zabierając cudzą rzecz, postępuje z nią jak z rzeczą własną, obejmuje faktyczne władanie rzeczą wbrew woli uprawnionego. Kradzież jest czynem umyślnym, kierunkowym, a więc warunkiem odpowiedzialności jest ustalenie, że sprawca działał w zamiarze bezpośrednim o szczególnym zabarwieniu, którym był „cel przywłaszczenia”.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, którego szczegółową analizę przedstawiono powyżej, pozwolił na ustalenie, iż D. M. (1) popełnił zarzucane mu przestępstwa. Sąd w wyroku dokonał niewielkiej zmiany w opisie czynów, łączna wartość strat powstałych na szkodę marketu (...) wynosi 549,74 zł. Sąd nie miał żadnych wątpliwości, co do sprawstwa oskarżonego, ani jego winy w zakresie przypisanych mu czynów.

Na sprawstwo oskarżonego wskazują: protokół oględzin monitoringu sklepowego z 01.12.2017 r.- które wskazują na sylwetkę oskarżonego dodatkowo potwierdzone zeznaniami świadków złożonych w toku postępowania przygotowawczego.

I tak przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że oskarżony w dniu 12.09.2017 r., 13.09.2017 r a także w dniu 3.10.2017 r. r. przychodził do sklepu (...) w L. i z góry powziętym zamiarem dokonał zaboru kaw marki J. (...) o łącznej wartości 549,73 zł. Przy czym czynu tego dopuścił się w krótkich odstępach czasu stale pojawiając się w tym sklepie z zamiarem kradzieży czyli działając w warunkach art. 12 kk.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, iż oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim i kierunkowym, dokonując zaboru w celu przywłaszczenia towaru z półek sklepowych. Czyn oskarżonego zrealizował przy tym wszystkie znamiona czynu zabronionego, gdyż objął zabrane przedmioty we władanie, pozbawiając przy tym ich właściciela władztwa nad nimi.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd kierował się ustawowymi dyrektywami wymiaru kary z art. 278 § 1 k.k., a także wskazówkami z art. 53 k.k. oraz art. 115 § 2 kk, dbając jednocześnie by kara spełniła zarówno cele prewencji indywidualnej (wychowawcze i zapobiegawcze), jak i prewencji generalnej rozumianej jako kształtowanie prawnej świadomości społeczeństwa.

Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające takie jak dotychczasową karalność za przestępstwa, jak i łagodzące takie jak przyznanie się oskarżonego do zarzucanego czynu oraz wartość skradzionego mienia.

Dlatego też Sąd w punkcie pierwszym wyroku wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Tylko taka kara jest sprawiedliwą odpłatą za popełnione czyny, wychowawczo wpłynie na oskarżonego, wdrażając go do

przestrzegania porządku prawnego. Sięganie po którąkolwiek z instytucji pozwalająca wymierzyć karę łagodniejszego rodzaju niż ta określona w wyroku, stanowiłoby zupełnie pozbawione podstaw pobłażanie sprawcy, który dokonując przestępstw okazał brak poszanowania dla cudzej własności.

Jednocześnie wskazać trzeba, iż brak było podstaw, aby wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesić. Nie są spełnione bowiem ustawowe wymogi warunkowego zawieszenia wykonania kary gdyż oskarżony na dzień czynów był już skazany na karę pozbawienia wolności w innych sprawach. Dlatego Sąd nie miał żadnych wątpliwości, że jedynie kara 4 miesięcy pozbawienia wolności stanowi odpowiednią odpłatę za popełnione przestępstwa, będzie oddziaływać na D. M. (1) odstrasżająco, aby więcej nie popełnił przestępstw.

Sąd działając na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonego D. M. (1) do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego sklepu (...) w L. kwoty 549,74 zł.

O kosztach obrony z urzędu oskarżonego Sąd I instancji orzekł w pkt 4 wyroku na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądzając od Skarbu Państwa Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu na rzecz adw. M. P. kwotę 516,60 zł tytułem zwrotu kosztów obrony oskarżonego z urzędu. Kwota ta obejmuje stawkę minimalną za postępowanie sądowe tj. 420 zł powiększoną o należny podatek Vat.

Działając na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, a na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz.U. 1983r. Nr 49 poz. 233 z zm.) zwolnił go od opłaty. D. M. (1) nie ma majątku i orzeczono wobec niego bezwzględna karę pozbawienia wolności. Dlatego należy przyjąć, że uiszczenie kosztów byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację majątkową.

/-/ SSR Daniel Jurkiewicz